

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 112

Izlazi subotom

Zagreb, 9.veljače 2011.

Uživati u okusu ukapljenog prdež-plina

Mate Čavar

KONTROVERZNA PREDsjednica RUŽA TOMAŠIĆ!

dr. sc. Ilija Barjašić

BRANITELJI PROŠLOSTI, SADAŠNJOSTI I BUDUĆNOSTI

Diana Majhen

JOSIROVIĆEVA ПРАВДА

**RAZBIJAMO I RUŠIMO HDZ/SDP SUSTAV
PRIDRUŽITE NAM SE!**

Naklada
30.000 primjeraka
Glasnik je besplatan

Prijaviti se možete na hitrozov hrvatska.uljudba@gmail.com

UKAPLJENI PRDEŽ-PLIN

Dotjerali su, kako bi braća Srbi rekli, cara do duvara.

Dokusurili su ono što je ostalo od samoupravnog socijalizma. Nema više. Silosi su ispražnjeni. Nema ih tko puniti. Unatoč krilatici: I poslije Tita – Tito.

Kamo i kako dalje?

Ivan Jarnjak i Andrija Hebrang – uglas - Jadranki Kosor: "Po Domagoja Miloševića. Njuši mali lov, kao izvježbani psi tartufe."

Rečeno, učinjeno. Došlo je i rješenje: Google!

Nije trebalo mnogo čekati. Odmah, sljedeće noći, oko dva sata, budi brzoglas Franju Gregurića. Ante Marković: "Smjesta sastanak pretvorbeno-privatizacijske komisije." Iste noći, prije zore, jednoglasno je prihvaćen prijedlog Milana Artukovića: "Po starom. Sve. Google-a, nakon ulaska u Hrvatsku, najprije u državno vlasništvo. Onda Hrvatski fond za privatizaciju za privatizaciju Googl-a. Menadžerski krediti PBZ-a – Bože Prke. Skrbnički računi Zagrebačke banke – Franje Lukovića."

Čeka se Domagoj Milošević sa zecom.

Što dotle? Dotle?

Vlada Republike Hrvatske je odlučila. Bez vode s okusom.

Pita me prijatelj u Sloveniji. "Možeš li pomoći?" - "Rado." - "Podnijet ću ponudu za izradu mini-kontejnera." - ? - "Hrvatska je na putu riješiti energetske probleme. Skupljat će se prdež-plin, koji sada truje atmosferu."

Razmišljam. U zabludi je moj prijatelj. Ne pozna on nas Hrvate, naročito one iz HDZ-a. Ne povezuje, a sve je jasno.

Državni činovnici navikli na vodu s posebnim okusom. Vlada RH im oduzima tu vodu. Daje im vodu bez okusa. Ne prihvaćaju. Traže vodu s okusom.

Očekivano. Vratit će im takvu vodu, ali s novim okusom.

S okusom ukapljenog prdež-plina.

U slast zemljaci!

SADRŽAJ

Ukapljeni prdež-plin.....	2
Antifašisti kod hitlera (1)	3
dr. sc. Ilija barjašić: Branitelji prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.....	9
Diana Majhen: Josipovićeва Правда.....	11
prof. Žarko Marić: Godina 1945 koja se vraća	12
Mate Ćavar: Kontroverzna predsjednica Ruža Tomašić!.....	13
Dr. Mile Budak: Bazalo (49. nastavak).....	14
Josip Badalić D.I.: Božji pustolov (16. nastavak)	15

ANTIFAŠISTI KOD HITLERA (1)

Molotov na putu u Berlin je svečano ispraćen u Moskvi

(DNB), "Novosti", Zagreb, br. 313 – 12. studenog 1940.

Moskva, 11. studenoga.

Pretsjednik vijeća pučkih povjerenika Molotov otputovao je danas u 18.50 sati moskovskog vremena (17.50) posebnim vlakom iz Moskve u Berlin. U njegovoj pratnji nalaze se 32 osobe, među kojima pučki povjerenik za rudarstvo Tevosjan, zamjenik pučkog povjerenika za unutrašnje poslove Merkulov, zamjenik pučkog povjerenika za vanjsku trgovinu Krutikov, zamjenici pučkog povjerenika za zrakoplovnu industriju Balandin i Jakovljevič, šef osobne kancelarije Molotova u povjereništvu za vanjske poslove Koširev, šef odjela za Srednju Evropu u povjereništvu za vanjske poslove Pavlov, šef novinskog ureda u povjereništvu za vanjske poslove Palgunov, šef protokola Barkov, zamjenik glavnog tajnika povjereništvu za vanjske poslove Saksin, te drugi.

Istim vlakom otputovao je iz Moskve i njemački poklisar grof von der Schulenberg u pratnji šefa njemačkog privrednog izaslanstva poslanika dr. Schnurea, savjetnika poklisarstva Hilgera i savjetnika poklisarstva von Waltera.

Bijeloruska željeznička stanica, s koje je krenuo posebni vlak bila je iskićena sovjetskim zastavama. Na peronu bila je avijatička počasna četa. Kad se pojavio Molotov s pratnjom vojnička glazba je intonirala sovjetsku himnu. Pošto je obišao počasnu četvu Molotov se najprije pozdravio s njemačkim poklisarom. Na stani bili su najviši predstavnici državnih vlasti, vojske i komunističke stranke. Među ostalima bili su povjerenik za vanjsku trgovinu Mikojan, zamjenik povjerenika za vanjske poslove Višinski, pretsjednik odbora za narodnu obranu maršal Vorošilov, pučki povjerenik za željeznice Kaganovič, pučki povjerenik za državnu kontrolu Mehlis, zamjenici pretsjednika vijeća pučkih povjerenika Bulganjin i Voznesenski, pučki povjerenik za vojsku maršal Timošenko,

sovjetski maršali Buđoni, Šapošnikov i Kulik, pučki povjerenik za unutrašnje poslove Berija, šef sovjetske vojske general Mereškov i mnogobrojni predstavnici generaliteta, visoki činovnici povjereništvu za vanjske poslove i velik broj istaknutih ličnosti. S Molotovom oprostili su se članovi sovjetske vlade, osoblje njemačkog poklisarstva, njemački vojnički izaslanik u Moskvi general Gestring sa svojim stožerom, avijatički izaslanik pukovnik Aschenbrenner, predstavnici njemačkog novinstva, talijanski poklisar u Moskvi Rosso, slovački poslanik Tiso i rumunjski poslanik Gatencu. Pošto se Molotov srdačno oprostio s prisutnima, kao i s članovima svoje porodice, krenuo je posebni vlak, dok je glazba ponovno svirala sovjetsku himnu.

Odras sastanka na situaciju na Bliskom Istoku

(M), "Novosti", Zagreb, br. 313 – 12. studenog 1940.

New York, 11 studenoga.

"Molotov, sovjetski komesar vanjskih poslova nalazi se pred vratima Berlina. U njegovom društvu nalaze se nekoliko ruskih delegata, ukupno 32 osobe."

Ova vijest saopćena je danas u Moskvi stranim novinarima na nadležnom mjestu, među osta-

lim i dopisniku "International New Servicea" koji povodom ovog putovanja piše:

"Sastanak Molotova s Hitlerom i von Ribbentropom spada među najvažnije političke konferencije zadnjih godina, bez obzira na njihov sadržaj i njihov rezultat. Razlog ovog sastanka može se interpretirati na deset raznih načina, ali svaka kombinacija značila bi obično igranje na lutriji, jer državnu tajnu ovakvog oblika, kao što je razgovor vodećih ličnosti komunističke i nacionalsocijalističke stranke nije nitko otkrio i može se samo naslućivati. Govorimo dakle samo o poznatim činjenicama, koje su van svake sumnje, barem u vezi s pretstojećim političkim pregovorima najjačih vojnih sila u Evropi."

"Sovjetska Unija i Perzija sklopile su 1921. godine ugovor, prema kojemu Rusija ima pravo zaposjetl perzijske provincije Masanderan i Azerbeidžan (Enseli, Rešt, Kasvin, Tebris) ukoliko Perzija ne bi bila u mogućnosti, da se opire napadaju, koji bi bio preko perzijskog teritorija uperen protiv Sovjetske Unije. Nakon svojedobnog leta francuskih aviona nad Baku-

om upozorila je Moskva teheransku vladu, da će iskoristiti klauzulu ugovora od 1921. ako bi se ugroženje Sovjetskog Saveza opetovalo. Međutim izgleda da je komanda Bliskog Istoka napustila ideju bombardiranja ruskih petrolejskih područja."

"Sada je za Perziju nastala nova opasnost, ako bi se pokušala akcija preko Male Azije. Sovjetska Unija morala bi u nakani da štiti Baku i Mosul zaposjesti Perziju sa Sjevera i Zapada i da ujedno time onemogući približavanje tuđim armijama Anglo-američkom-perzijskom petrolejskom društvu u blizini perzijskog zaljeva."

"To je bez sumnje jedno od pitanja, koje će Molotov staviti na stol."

Zatim je Rusija od 1920. i s Turskom na ugovorom koji doduše nema vojnički karakter, ali obim državama ipak daje mogućnost međusobne pomoci, ako bi integritet jedne ili druge države bio ugrožen. Odnosi između Rusije i Turske su 1940. znatno ohladili, otkada je Njemačka **otkrila saveznički plan, da se preko turskog teritorija napadnu ruska petrolejska područja.**

Poznato je, da su u ožujku ove godine francuski aeroplani dolazeći iz Sirije, preletjeli ruski teritorij kod Bakua i da je kasnije otkriven plan koji su Nijemci pronašli na Loiri, prema kojem je francusko-engleska komanda imala u pripremi plan da brzim napadajem na ruska petrolejska područja preko Turske dođe u posjed Bakua.

"Pretsjednik Turske Republike Ismet İnönü mislio je na ovu aferu prije nekoliko dana kad je rekao: 'Mi smo prebrodili kritičnu periodu, ali sada su naši odnosi sa Sovjetskom Unijom opet prijateljski'. Turska je naime dokazala, da se je protivila spomenutom britansko-francuskom planu. Sovjetski poklisar u Ankaru, Vinogradov, je u turskoj metropoli 'persona gratissima' i lični prijatelj turskog pretsjednika republike."

"Von Papen bio je prije nekoliko dana u Berlinu i niko ne sumnja da se je kod tog sastanka radilo o Turskoj. Neposredno iza Papenovog boravka u Berlinu, dolazi Molotov. U pitanju su Dardanele. Za njih se bore razne sile i Tur-

ska. Rusiji nije svejedno da li ih drži u rukama Turska ili neko drugi i zato je Rusija obećala Turskoj da će je podupirati ako neko napadne Dardanele.”

”Sastanak između ruskih i njemačkih političkih ličnosti svržit će kao u svakom slučaju pobjedom njemačke diplomacije. Premda se još ne računa nekom vojnom alijansom ili istupom Rusije iz svoje neutralnosti, jedno je sigurno: Do rata između Sovjetske Unije i Njemačke neće doći.”

Veliko značenje dolaska Molotova – "Völkischer Beobachter" donosi opširan prikaz političkog rada sovjetskog komesara za vanjske poslove – Odnosi Sovjetskog Saveza i Italije

(Č), "Novosti", Zagreb, br. 313 – 12. studenog 1940.

Berlin, 11. studenoga.

U Berlinu se danas govori samo o dolasku Molotova pučkog komesara za vanjske poslove SSSR. Iako se u svjetskoj štampi pronose sve moguće kombinacije u vezi sa dolaskom Molotova u Berlin službeni krugovi u Berlinu vrlo su ograničeni u pogledu izjava o pojedinostima sastanka. Isto tako ne kažu ništa točno o programu i značaju ovoga puta. Sam program, kažu u Wilhelmstrasse, ne može se objaviti iz razumljivih razloga. Ali već sam dolazak sovjetskog pučkog komesara za vanjske poslove, kažu

službeni krugovi u Berlinu, značajan je događaj u ovom ratu. Taj dolazak demantira ujedno sve glasove, koji su se u zadnje vrijeme širili i koje protivnička propaganda još i danas širi o **tobožnjem neskladu nacional-socijalističke Njemačke i Sovjetskog Saveza**. Dolazak Molotova ima svoj formalni i sadržajni značaj. Kako u Berlinu vele, Molotov dolazi sa visokim funkcionarima sovjetskog saveza i sa velikom pratnjom, što je već sam za sebe vrlo važan događaj.

Molotov dolazi na poziv njemačke vlade

Važno je nadalje i to, da Molotov dolazi u Berlin da vrati posjet von Ribbentropu, na poziv njemačke vlade. Povjesno iskustvo obiju zemalja govori, da su obje države najbolje živjele tada, kad su živjele u prijateljstvu. Njihovi su odnosi u prijateljstvu uvijek urodili dobrim plodovima za obje zemlje. Ovo načelo prijateljstva bilo je i **podloga za sporazum o nenapadanju**, koji je potpisan u Moskvi između nacionalsocijalističke Njemačke i Sovjetskoga Saveza. Kako istču u Berlinu, **to je ujedno i temelj današnje politike SSSR i nacional-socijalističke Njemačke**.

Kao dokaz ovom tvrđenju upućuje se na tekst službenih izvještaja, koji su izdani povodom dolaska Molotova u Berlin, a **u kojima se govori o produbljenju prijateljstva**. Berlin naročito ističe, da je pakt Sovjetske Rusije i Njemačke već do sada pokazao vidne rezultate ne samo za Njemačku **nego i za Italiju**, čiji su odnosi sa Moskvom postavljeni na zdrave temelje. Sporazum Njemačke i Sovjetske Rusije **utro je nadalje puteve sporazumu između Japana i Sovjetske Rusije**, čiji se odnosi svakodnevno poboljšavaju. Na pitanje stranih novinara, da li će se u Berlinu raspravljati o pristupanju Sovjetskog Saveza u dosadašnji trokut Rim—Berlin—Tokio sa službene strane je rečeno, da je neosporna činjenica da Njemačka ne vodi samo politiku "pro domo suo" nego da svakom zgodom misli i na svoje prijatelje.

Von Papen će sudjelovati u pregovorima sa Molotovom

Pretstavnici strane štampe primijetili su, da von Papen njemački poslanik u Ankari još uvijek boravi u Berlinu, što daje povoda vjerovanju da će von Papen iako možda neizravno, a ono ipak na neki način sudjelovati važnim razgovorima u Berlinu povodom Molotovljevog boravka. Zna se sasvim točno, da von Papen napušta Berlin tek pod kraj ovoga tjedna, pa je onda razumljivo zašto se dolazi do ovakovog zaključka. Činjenici da su odlasku Molotova iz Moskve prisustvovali rumunjski, slovački, a naročito talijanski poslanik pridaje se također stanovito značenje. Vjeruje se dapače da bi i Italija, iako ne možda izravno, a ono neizravno mogla sudjelovati u političkim razgovorima u Berlinu.

Mogućnost dolaska grofa Ciana u Berlin

Po jednoj verziji, koja je doduše neslužbena i potiče iz krugova strane štampe, nije potpuno isključeno, da u Berlin dođe i sam talijanski ministar vanjskih poslova grof Ciano. U svakom slušaju berlinski službeni krugovi naglašuju, da će se povodom boravka Molotova u Berlinu rješavati i raspravljati vrlo važni problemi, koji zanimaju obje zemlje i da će plod te rasprave biti vrlo velik. I sam sastav delegacije, koja ima veliki broj stručnjaka i Molotovljevih suradnika, govori o važnosti sastanka. Među ostalim u delegaciji se nalazi komesar za

talionice Tevasjan, što pruža magućnost naklapanjima o privrednim pitanjima, koja će se raspravljati na ovome sastanku. Pored ostalih stručnjaka u sastavu delegacije naročito je zapaženo, da su zastupani i pravni stručnjaci, pa se po tome zaključuje, da bi se na berlinskim razgovorima moglo nešto i pravno formulirati. Da li će to biti ugovori ili sporazumi bilo privrednog bilo političkog značaja to se za sada ne zna i to će se vidjeti tek onda, kad budu objavljeni rezultati samih pregovora. Tako komentiraju politički krugovi u Berlinu ovaj dolazak Molotova.

Njemačka štampa slavi Molotova

Veoma je zanimivo pisanje današnje nacional-socijalističke štampe. Cjelokupna njemačka štampa piše na prvim stranicama o dolasku Molotova u Berlin. — "Völkischer Beobachter" i drugi vodeći listovi opisuju ispraćaj Molotova iz Moskve, kojem su prisustvovali najviši sovjetski funkcioneri. Gotovo svi listovi donose opširan životopis Molotova i tim povodom je vrlo značajno, da prvi put u njemačkoj štampi govore o uspješnom revolucionarnom radu sovjetskog pučkog komesara za vanjske poslove. Prikazuju njegov buran život i progone, koje je doživio u svom ilegalnom radu. Među ostalim tako "Völkischer Beobachter" na prvoj strani i na prvom mjestu donosi životopis Molotova, u kojem kaže da je Molotov odmah poslije svršetka tehnološkog fakulteta u Petrogradu upoznao se sa Lenjinom, s kojim je tijesno surađivao.

Izdavao je ilegalne novine "Pravda" i "Zvijezda". 1913. godine bio je uhićen i na neko vrijeme poslan u progonstvo, odakle je umakao, ali je ipak kasnije bio ponovno uhićen i protjeran u Sibir. 1917. godine postao je šefom revolucionarnog komiteta u Petrogradu. 1921. pretsjedavao je svesovjetskom komunističkom kongresu, a danas je, kako se ističe u listu, najbliži saradnik Staljina u izgradnji Sovjetske Rusije.

I drugi su komentari vrlo značajni, naročito onaj "National Zeitung". Ako se uzme u obzir važnost i ulogu štampe u Njemačkoj, onda je ovo pisanje svakako vrlo značajno.

Teritorijalna pitanja na dnevnom redu

Po pisanju listova može se naslutiti, da će se na sastanku Molotova i njemačkih državnika raspravljati o teritorijalnim pitanjima. Prisutnost velikog broja stručnjaka, von Papena i sadašnje izjave o problemima razgovora, koji interesiraju obje zemlje, pojačavaju ovo mišljenje. Iako se ništa ne govori o pristupu Sovjetske Rusije trokutu Rim — Berlin -Tokio, u njemačkoj se štamp ističe formalni momenat trojnoga pakta. U paktu se govori o euro-afričkom prostoru i zoni, na kojoj osovine moraju imati utjecaj, a isto tako o japanskom prostoru na Dalekom istoku, dok se za Bliski istok i za Centralnu Aziju u trojnom paktu ništa ne govori.

Ta činjenica pruža povod izvjesnim političkim krugovima, koji su bliski nacionalsocijalističkom vodstvu, da bi se nakon berlinskih razgovora mogla očekivati formulacija o suglasnosti Njemačke, Italije i Sovjetske Rusije u pogledu utjecaja na tom prostoru. Zato je vrlo značajno ranije pisanje njemačke štampe o velikim mogućnostima Sovjetske Rusije u području preko Kavkaza. "National Zeitung" okrivljuje danas Englesku koja je oduvijek nastojala da pod svaku cijenu zatvori Rusiju u Crno more. Ot-

kako je Sovjetska Rusija postala podunavskom silom i najjačom pomorskom silom u Crnom moru, logično je od kolikog je interesa ovaj problem za nju. "National Zeitung" piše da taj problem ne trpi nikakvog odlaganja. Zato se vjeruje da bi to mogao biti jedan od glavnih predmeta berlinskih razgovora. Nema međutim sumnje, da će Sovjetska Rusija sve to tražiti na način, koji odgovara njezinim interesima. Nije isključeno, da se sadašnji put Molotova u Berlin u prvom redu bazira na daljnjem produbljivanju političke i privredne suradnje Sovjetske Rusije i Njemačke.

Britanija i USA prema berlinskom sastanku

Njemačka štampa naročito potertava, da je ovaj put izazvao prilično **zaprepaštenje u Americi i u Engleskoj**, a u ruskoj štampi je sa zadovoljstvom primljen.

Molotov će stanovati u dvorcu Bellevue

Vaš dopisnik je saznao od pretstavnika TASS-a da Molotov vjerojatno putuje preko Rige i Königsberga te stiže u utorak između 10 i 12 sati u Berlin. Njemu su u susret krenuli ruski

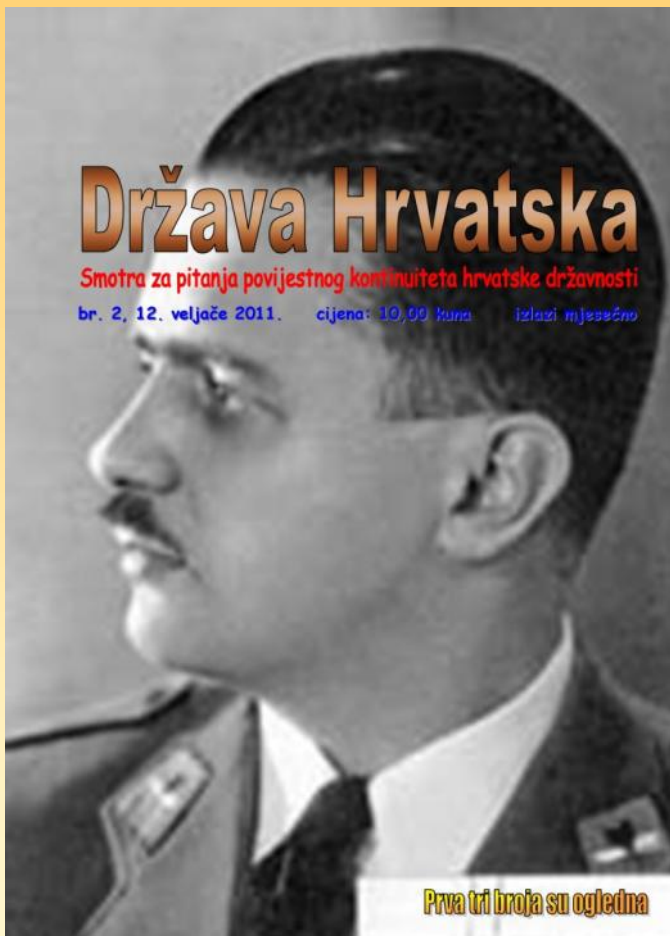
poslanik u Berlinu Škvarčev i šef protokola sovjetskog komesarijata za vanjske poslove Bakov. Prema predviđenom programu **Molotov ostaje u Berlinu dva dana**. Njemačka mu je vlada stavila na raspolaganje dvorac Bellevue u Tiergartenu. Kao što je poznato, za vrijeme boravka Molotova bit će veliko primanje diplomatskih pretstavnika u Berlinu.

Ognjište

Nakladna zadruga
Zagreb, Pete poljanice 7
e-mail:
naklada.ognjiste@gmail.com

Sadržaj:

- Kerubin Šegvić: Hrvatska romantika XIX. vijeka - Dr. David Starčević (1840.-1903.)
- Munir Šahinović-Ekremov
- Miljenko Jergović: Optužili su me da branim islam
- Emil Medvidović: Turska - danas i sutra
- prof. dr. sc. don Josip Čorić: Dr-u Ivi Sanaderu - premijeru Republike Hrvatske
- Vatroslav Murvar: Sistem srpskih neistina (2)
- Dragutin Šafarić: Belički "kalamperi"
- dr. sc. Tomislav Dragun: Hrvati iz Horohvata
- prof. Žarko Marić: Dobro došli i Bog pomogao Titovi pioniri i vojnici
- Rijeka Erax
- Mate Čavar: Glavni neprijatelji Države Hrvatske su odnarođeni hrvatski predsjednici
- fra Martin Planinić: Zločin se ne smije ozakoniti!
- H. Bošnjak: Bosanski muslimani i hrvatstvo (2)
- Diana Majhen: Do kada će HDZ zlorabiti Tuđmanovo ime?
- Sastanak u Topuskom

Na naslovnici:
Munir Šahinović-Ekremov
hrvatski častnik

Država Hrvatska

Smotra za pitanja povijesnog kontinuiteta hrvatske državnosti
broj 2 od 12. veljače 2011.

Cijena 10,00 kn

OGNJIŠTE Nakladna zadruga, Zagreb, Pete poljanice 7,
PJ Hrvatska knjižara, Zagreb, Četvrte poljanice 8, www.knjizara.hrvatskauljudba.hr,
e-mail: lovorka.dragun.mirkovic@gmail.com, naklada.ognjiste@gmail.com

BRANITELJI PROŠLOSTI, SADAŠNJOSTI I BUDUĆNOSTI

dr. sc. Ilija Barjašić, Zadar

Hrvati, u ratovima, kroz svoju prošlost, su imali kvalitetne branitelje, uzorne, ali i janjičare koje su odabirali okupatori. Dakle, evidentirano je da su hrvatski branitelji kroz povijest, kako kada, bili dobri vatrogasci požara na hrvatskom prostoru, uglavnom slabi u preventivama pa vatra, kao iskonsko sredstvo za čišćenje, često se javljala na ovim prostorima u svojoj funkciji.

Branitelj, tko je to?

Branitelj zastupa, brani u ratu od potencijalnog okupatora, brani svoju zemlju, svoj narod i sebe.

Veteran, tko je to?

Veteran je isluženi vojnik, stari ratnik, borac iz bivšeg rata. Konkretno, hrvatski branitelji u zadnjem obrambenom ratu, s hrvatskim žrtvama do 1990. godine, uglavnom su oslobodili Hrvatsku od okupatora. Potom, od 1992. godine, isti Hrvati olako - naivno prepustili su rukovođeća mjesta nelustriranim – janjičarima, koji su zbog svoje kvalitete i danas kočničari općem dobru.

Dakle, uzrok svih problema nastaje kada čovjek ne može ili ne želi biti samokritičan i uzoran u vlastitom dvorištu. Zbog rastakanja hrvatskog bića, zbog neurednosti posebno su odgovorne po dužnostima vladajuće elite.

Danas u Hrvatskoj bivši politički uznici i branitelji Hrvatske (1990 – 1995. godine), prevareni su i nesvjesno podijeljeni tolikim brojem udruga, čime se prezentiraju egoistički dok od razbijenog jednog, općeg dobra unaprijed i dalje očekuju nezasluženu nagradu, koristi.

Narušeno hrvatsko opće dobro pouka je da se ne smije dijeliti, već da se treba spajati u ime dobra i unapređivati.

Uredan, dostojanstven i pošten čovjek neće plaću unaprijed već adekvatno nakon što nagradu

zasluži, pa se zato zdravo i ponaša, samokritički i kritički.

Konstantna angažiranost uvjet je za čuvanje općeg dobra koje je i osnova duhovnom razvoju.

Svaki pojedinac neizmjerana je vrijednost, ali kada je u pitanju opće dobro i obrana općeg dobra žrtve jednog naroda se ne uspoređuju kod osviješćenih naroda, utoliko je duh po žrtvovanju iznad mesijanskog i proročkog.

Hrvati moraju prepoznati i shvatiti da je diverzija na opće dobro kada se inverzijom skreće pažnja na pojedinačno. Zato trebaju djelovati skupa, hrvatski branitelji - veterani i aktualna vojska dok čuvaju opće dobro, tako je najlakše obraniti svakog pojedinca.

Stradanja jednog po jednog pojedinca posljedica je rascjepkanosti zajedništva ukupne snage za čuvanje temelja i dostojanstvenih uvjeta svakom pojedincu što je mjerilo uređene zajednice. Dakle, sve je dobro što spaja, a sve što razdvaja je zlo. Pojedinac jest proporcijalna vrijednost jedne uredne zajednice i ništa više. Suprotno, pojedinac jedne neuredne zajednice je slab i nezaštićen, dok zavarano očekuje, nikada ne dočeka i ne doživi zaštitu ako se njegova zajednica dijeli i raslojava kao posljedica nereda, što se događa kada se pojedinci zbog preventive ne žele žrtvovati. Zamka je tek uklonjena kada se spozna da se pomoću i preko pojedinca zamagluje opće dobro, da se baš tako stvaraju uvjeti za obezglavljanje jednog naroda. Tendenciozno, slabi pojedinci stimuliraju sebi slične dok rastaču opće dobro zajednice, a koliko ih je otkrivaju se sami u redu za lustraciju. Uočavanje zamki je potrebno da žrtvovanje ne bude uzaludno, jer žrtvovanje je život i uvjet životu. Nema reda gdje nema jedinstva i obrnuto, zato se može točno ocijeniti tko i zašto stvara nered. Hrvatski teritorij, kao uvjet životu, pokazuje hrvatski duh i sve što mu smeta i koliko je pod pritiskom. Dakle, zemlja jednog naroda i po duhu istog prezentira specifičan život, što zahtjeva uvijek i prema potrebi lustraciju, lustracija . . . da bi zajednica bila jača bolja.

Mesijanskim duhom pomoću spoznaje treba unapređivati opće dobro, proročki pomoću riječi i svjedočenja djelovati, a dok se žrtvovanjem najbolje služi u ime života, životu.

Čuvajte se onih koji se zaštićuju, kao grješnici, zidinama i žele ostati u prošlosti.

Naročito onih koji u skladu sa životom, pošteno dnevno ne zarađuju kruh za sebe.

Čuvajte se onih koji vam obećavaju kruh koji niste zaslužili poštenim radom, jer takav kruh izazove teško pijanstvo i prokletstvo.

Čuvajte se vođa koji nisu ispred vojske, prvi spremni kao uzor žrtvovati se u ime zajednice koja je uvjet životu.

Naročito se čuvajte janjičara krvavih ruku kao uzroka prolivenim suzama i krvi, a koji bi i dalje vladali i rastakali jedno – opće dobro. Dostojanstven čovjek je sabran, a život gord i uspravan, nikada se ne prodaje za mrvice, a niti hvata za slamku.

Dostojanstven čovjek je odraz Svoritelja, Oca i po istom zaštićen, bez tutora koji na Zemlji hedonistički nezasićeno po cijenu života grabe materijalno, protive se i destimuliraju žrtvovanje, a što je protiv života. Samo po žrtvovanju - sudbini, uzori su odraz i veza s izvorom života. Dakle, razdvajanje i dijeljenje dobra od zla dužnost je čovjeku. Očistiti sela i gradove, posebno skrenuti pažnju prema prijestolnici Zagrebu - centru. Čovjek treba pamtiti kada netko jednom laže ili prevari, njegova je sramota, ali samo budalu isti varalica i drugi put može prevariti.

Također, u ime općeg po dužnostima, vladar je odgovoran kao koordinator vojske, radnika i zemljoradnika, ali i svaki pojedinac suodgovoran je u svojoj zajednici i sudac sam sebi.

Slučajno, kada je sila pravda, pravedno je snagom za-

jedništva djelovati u borbi protiv zla.

Nakon tendencioznih podjela hrvatskih dragovoljaca – branitelja, iz zadnjeg obrambenog rata, kao snage, preko silnih udruga, posljedica su specijalnog rata koji se vodi protiv Hrvatske. Hrvatski branitelji dužni su ujediniti sve udruge u jednu i tako pokazati svoje hrvatstvo djelom, čime će se svrstati za vidjeti.

Najvećoj pošasti - drogi - treba stati na kraj, odlučno se boriti protiv trovača drogom, koja je u Hrvatskoj odnijela više života nego prošli ratovi.

Posebno treba se suprotstaviti lošem ali i tendencioznom kadroviranju za rukovodeća mjesta u Hrvatskoj.

Kaniti se treba blefera koji su prvi ispratili hrvatske generale u Haag, to su isti partizani - srpska vojska koja se lukavo kao velikosrpska nametnula, nanijevši hrvatskom narodu toliko zla. Repovi te vojske i danas pokušavaju se izjednačiti i nametnuti hrvatskom narodu s prepoznatljivim spletkarenjem među Hrvatima. Udruge partizanskih veterana, koji su uglavnom poraženi u zadnjem hrvatskom obrambenom ratu, zakonski treba ukinuti, a članove uglavnom procesuirati.

Treba shvatiti da su prosvjedi u Hrvatskoj posljedica pospanosti i mamurluka iz prošlosti kada nije bilo dovoljno brižnosti za opće dobro. Hrvatski vojni veterani kao savjetnici trebaju se osloniti na hrvatsku aktualnu vojsku, kako ne bi hrvatska vojska bila oslabljena, imajući u vidu okruženja Hrvatske.

Hrvatima danas, globalizacija i NATO samo je jedna karta i adut, sjetimo se prošlosti i Austro-Ugarske kao okupatora kada se raspala, hrvatska vojska neutrojena nije se uspjela oduprijeti Srbiji kao novom okupatoru.

JOSIPOVIĆEVA PRAVDA

Diana Majhen, Zagreb

Razlozi radi kojih je Tihomir Purda još uvijek zatočen u BIH zatvoru, a Veljko Marić čeka suđenje u srpskom zatvoru, raznovrsni su. Jedan od njih je sporazum koji je u ime DORH-a potpisao Mladen Bajić još 2006. godine sa srpskim pravosuđem, a na temelju kojeg je presudno za nadležnost suda izvršenje kaznenog djela i ratnog zločina. Dobro jutro, hrvatski narode.

Na stranicama DORH-a može se pronaći sporazum koji je Hrvatska potpisala sa Srbijom na koji se poziva srpski ministar Velimir Vučković, a čime je, po mom osobnom mišljenju, hrvatskim braniteljima zaboden ne nož, nego mač u leđa. Pa se sada možemo prestati pitati ono što se pitamo cijelo vrijeme: Kako Srbija može suditi hrvatskom državljaninu za izmišljeni zločin koji je počinjen na tlu hrvatske države. Odgovor je očito u sporazumima, koje 'naša' Vlada sklapa nama iza leđa sa Srbijom, a narod je valjda toliko glup da o tome ne treba biti ni obaviješten. Dovoljno je što su ga postavili na svoje stranice, a zna se da svaki Hrvat bar deset puta dnevno provjerava stranice DORH-a. Nadalje, pokušajte ukoliko niste pravnici, dokučiti na temelju koje točke tog sporazuma Srbija dobija nadležnost za suđenje hrvatskim braniteljima. Ja osobno to još nisam uspjela shvatiti, ali bit će da je tako, s obzirom da izjavu srpskog ministra nije nitko iz Vlade ili DORH-a ni pokušao osporiti.

Drugi razlog bi bio u samoj biti hrvatske službene politike prema Srbiji. Očajnički nastojeći ostati na vlasti, HDZ očito ne smije ničim narušiti idilu između sebe i svog vjernog koalicijskog partnera prepunog aboliranih četnika. Vukovar tako prestaje biti mjesto herojskog stradanja hrvatskog naroda, a postaje izvor stradanja 'napaćenih i nenaoružanih' četničkih hordi i jna.

No, kruna svih događaja svakako je današnja izjava Ive Josipovića. Kaže Josipović, kako razumije da je za Purdu ovo teška situacija, pogotovo AKO JE NEVIN.

Halo, Josipoviću. Znamo da bi nas sve najradije pregazio, bacio u neku jamu i polio vapnom, kao što su radili tvoji vrlj 'antifašisti' koje ne prestaješ veličati. Ali, ti si kao neki pravnik?

Dakle, družo Josipoviću, Hrvatska je država od-

bila tražiti izručenje Tihomira Purde Hrvatskoj, zato što je ustanovljeno kako je čovjek nevin. Prema svim izjavama koje su se dale javnosti, hrvatsko pravosuđe istražilo je slučaj Purda, donijelo zaključak da je nevin i radi toga ne traži njegovo izručenje, jer mu nema za što suditi. I radi toga Tihomir Purda još uvijek sjedi u zatvoru sa neizvjesnom sudbinom hoće li još jednom morati u četnički zatvor.

Pa tko si onda ti, da se stavljaš IZNAD tog istog hrvatskog pravosuđa i dovodiš u sumnju njegovu nevinost, nakon što je ona ustanovljena i nakon što Purda za tu istu svoju nevinost plaća ovako krvavu cijenu?

Nakon telefonskog ljubakanja s Tadićem, u kojemu prema vlastitim riječima nisi našao za shodno ni progovoriti o Tihomiru Purdi, izgleda da si počeo sumnjati i u to hrvatsko pravosuđe na koje se tako dobro pozivaš svaki put kada ti zatreba. Pa ti više nije bitno što je to pravosuđe ustanovilo Purdinu nevinost, nego je pretpostavljam bitno ono što kaže Tadić i njegovo društvo četnika.

Tvoja je izjava, Josipoviću, zlouporaba tvojih predsjedničkih ovlasti, koje si iskoristio kako bi preko medija utjecao na široke mase, sijući sumnju u nevinost Tihomira Purde.

Nisi nam uspio zatrti domoljublje, nisi uspio da zaboravimo kako smo Hrvati i kako je Hrvatska naša država, nisi nas još uspio 'posrbiti' niti nas uvjeriti u to da su nam Srbi najbolji prijatelji. Ali si uspio da se ja danas sramim što sam Hrvatica, dio naroda kojemu je na čelu ovakav predsjednik.

A što se tiče tvoje izjave kako 'slučaj Purda' neće biti nikakav okidač za Hrvatsku, lijepo je što si toliko siguran kako sve nas nije briga što će se sa Purdom dalje događati. Možda da progledaš i shvatiš slijedeće:

Nismo svi na prodaju. Nismo svi ni senilni, nije nam svima ispran mozak. Ima nas još puno koji se sjećamo Domovinskog rata i koji stojimo iza Tihomira Purde.

Iskoristit ćemo svaki demokratski način koji postoji kako bi oni, koji su odgovorni za ovo što se događa, tu odgovornost i snosili.

A ti još uvijek stigneš otići tamo gdje bi u stvari i trebao biti predsjednik. U Srbiju.

GODINA 1945. KOJA SE VRAĆA

prof. Žarko Marić, Zagreb

Đavlija su oni vojska.

Baš tako mi je odgovorio stari sijedi tetak Ivan Ružičić sretni provlačitelj kroz iglene uši Blajburškog pakla, na pitanje: Pa zašto si ti Ivane bježao pred partizanima kada oni kažu da su narodna vojska?

Koliko je tek onda đavlija (sotonska) njihova petokraka u teške protunarodne zločine umočena.

200.000 hrvatskih vojnika i 500.000 civila s njima, prema engleskim izvorima, nalazi se ispred austrijske granice. Za veliku većinu njih u danima koji su nailazili rupice Blajburškog sita i rešeta su bile pretijesne.

Sjedi, lezi i maramu vezi,

dok ne dođu Rusi i Englezi.

Pjevušilo se u šumi. I zaista dođoše im, masonski instruirani, njihovi prijatelji a hrvatski vječiti neprijatelji i negatori. Uz njihovu pomoć, ta šumska rulja, šumska gamad rekla bi tetka Kata, predvođena Kočom Popovićem, Petrom Drapšinom, Kostom Nađom, Đokom Jovanićem i drugim, sve redom velikosrpstvom i hrvatomrziteljstvom zadojenim zapovjednicima, 8. svibnja upada u poluprazni Zagreb i oslobodga od Hrvatske, od Zagreba i hrvatstva u njemu najzvjerskijim metodama (pogledati silu egzaktnih dokaza).

Svi ti silni zločini vezani uz najveću tragediju u našoj povjesti su ostali i ostat će vječito nekažnjeni, zato što smo desetkovani i kao ostaci ostataka jednostavno nemoćni.

"Nismo preterali, rešiš jednom zauvek." (Tito Dilasu)

Niti kratkotrajno dizanje na noge 90-ih godina nam nije pomoglo. Ponovo smo na podu. S vjedoci smo svakodnevnog veličanja nekažnjenog zločina nad Hrvatima (Kumrovec, Srb, Titov trg, obnova ulice 8. maja...), kojom će se povodom proslave 20. godišnjice maksimirske Fa-

bero-arkanijade i 66. (dupla šestica) obljetnice upada neobrijanih i prljavih opančara u Zagreb, slivati kolone prema krcatom stadionu iznad kojeg će lebdjeti duhovi ne samo Arkana i Koče Popovića nego i svih ostalih hrvatskih neprijatelja.

Na središnjem Zagrebačkom trgu će toga dana, vrlo vjerojatno, Bandić, u dogovoru sa sebi istovjetnima, partijski i udbaški odgojenima, bezkičmenjaštvom, sluganstvom i plaćeništvom prepoznatljiva, te evanđeoskim imenima Ivom i Lukom zakićenima, postaviti veliki šator SLASTIČARNA "CRVENA ZVEZDA", što bi sve bilo u skladu s regionalnom i proeuropskom politikom naše zemlje, zašto se neuspješno zalagao i nekadašnji slastičar Arkan. Njegovu bum bum neuspješnost, uspješno popravlja njegova Ceca sa "cile mile automatima".

I ulicom 8.maja i stadionom odjekivat će pjesma:

Mila majko ti ne roni suza,

lijepo stoji partizanska bluza.

To će biti idealan mamac za hrvatske bedake i dudeke koji će to prokomentirati sa riječima: Pa vidiš li da su to antifašisti. I Kadijević i Šljivančanin i Ratko Mladić su na vrhuncu svoje zločinačke karijere nosili tu partizansku bluзу i kapu s petokrakom, koju "naši" mediji danas štite, jer zločinca Mladića uvijek prikazuju bez nje, da bi tako od kompromitacije sačuvali tu "časnu i čistu crvenu značku".

Ako se želimo dizati s poda neka nam prvi korak bude izbacivanje iz hrvatskog Ustava crvenog petokrako-sotonskog zločinačkog uljeza, a na njegovo mjesto postavljanje znaka svetog OBRAMBENOG OSLOBODILAČKOG DOMOVINSKOG RATA.

KONTROVERZNA PREDsjednica RUŽA TOMAŠIĆ!

Mate Ćavar, Zagreb

Željeli bismo odgovoriti gospođi Ruži Tomašić na članak objavljen u HL-u na 9. stranici, od 20. siječnja ove 2011. g, iako su nam bile poznate izjave gospođe predsjednice HSP-a dr. Ante Starčević i prije.

U ovom članku vidimo neke životopisne podatke gospođe Tomašić i čudi nas da ne poznaje istine...

No svejedno mora se čestitati gospođi Tomašić na zadržanoj ljubavi prema svome narodu kao i domovini Hrvatskoj. Vratila se upravo onda kada je bilo najpotrebnije i najpogibelnije. Pokazala se odlučnom i hrabrom ženom na djelu, ali da li i u politici?

U pravu je kada se razišla s bivšim čelnikom HSP-a Antom Đapićem, kao i to što je osnovala novi HSP dr. Ante Starčević, što nekima prije nije uspjelo dobiti taj naziv idejnog obnovitelja Države Hrvatske. Ali onda se treba truditi da se čast toga imena ničim ne ugrožava. A to se već pokazuje od strane gospođe predsjednice.

Ponavljati riječi Poglavnika NDH, što je izjavio u zadnjemu govoru, se može, ali se **ne može zanemariti one koji su obnovili NDH** poslije toliko stoljeća, koja je plaćena milijunskim žrtvama Hrvata. A kolike bi tek žrtve Hrvati imali bez NDH, bez koje ne bi bilo niti one "SRH" a onda svakako niti ove RH.

Hrvati se **nemaju razloga sramiti svoje NDH**, jer njezini obnovitelji i branitelji nikada nisu bili ni fašisti ni nacisti. To su bili oni koji su rušili i srušili NDH, koja je onda bila "nezavisna" samo u svome nazivu. Oni koji ne

poznaju istine o braniteljima NDH neka nikoga ne napadaju zbog spominjanja Poglavnika NDH, koji spada među trojicu najistaknutijih Hrvata: **dr. Antu Starčevića, Dr Antu Pavelića i dr. Franju Tuđmana.**

To su naše hrvatske povijesne činjenice koje nitko nikada ne može poreći i čega se mi Hrvati nikada ne smijemo sramiti Oni koji ne vjeruju u jugokomunističke laži protiv obnovitelja i branitelja NDH, neka im budu pokazatelji sve laži protiv branitelja Domovinskog rata. **Nije red da predsjednica HSP-a dr. Ante Starčević ide Đapićevim putem** bilo s kime kao da nije vidjela **gdje je HSP dovela takva politika.** Red je da se svi Hrvatski Pravaši ujedine u jednu stranku ili jednu koaliciju - Desnicu Ujedinjene Hrvatske (DUH) i da postanu jedna od najjačih koalicija.

Ako to ne naprave opet će ostati svi na političkim marginama Hrvatske. I svakako oni, koji ne pristaju na takvo ujedinjenje snose povijesnu odgovornost za Hrvatsku.

Zato se traži da se sve pravaške opcije ujedine!

BAZALO (49. nastavak)

Dr. Mile Budak, hrvatski književnik, političar i državnik

Među kućama na velikom dvorištu zatekoše dida Perjasa i Danu kovača. Stajali su i nijemo promatrali povratak kola i ljudi, dok ne skoči pred njih Ivan kao da je pao iz neba.

- Neka te, moj sinko, Bog te blagoslovije! - reče prvi did Perjas i zagrli ga.

Neka si nam se vratije, junače! - reče i Dane, pa ga i on zagrli, čim se je izmakao didu Perjasu iz ruku.

Na starcima se je vidjelo, da su znali, kud su ljudi išli. Netko im je morao reći prije odlazka, iako je Ivan želio, da se ništa ne zna, dok ne učine, što su bili odlučili.

- Sve uredili? - upita Perjas Josipa Lukičina.

- Sve, vala Bogu.

Ajte sad svi k meni na staro ognjište - reče did Perjas. - I ti, Ante, dođi, kad ureneš konje.

Nisu razumjeli, zbog česa ih zove, no nitko se ne usprotivi. Na ognjištu je plamsala velika vatra, a nevjeste Pava i Janja držale u rukama svaka tavu sa tri uha i pržile u njima izrezanu suhu butinu. Ljudi su pogledali vatru i tave, zagledali se međusobno i razumješe, da je did Perjas kao glava Kresojića kuća pripremio podušje za pokojnog Nikolu. Kako su ulazili i pozdravljali, baba Barica je svakom napose uzvraćala pozdrav i u velikoj zdjeli mutila razbijena jaja i za čas ih polila po mesu u tavama.

Kad su sjeli i jelo doneseno na stol, Barica se je ispričala, da nije mogla ništa drugo na brzu ruku prirediti, jer joj je sve došlo posve neočekivano i prenaglo, ali - nešto je morala prirediti, pa ovo i ovako, da Svemogućí blagoslovi i pomiluje dušicu vridnog nesritnog pokojnog Nikole. Did Perjas je imao u kući i vina, za koje nitko nije znao osim njega i Barice, pa ga je sad iznio na stol. Najprije su se pomolili Bogu za pokoj Nikoline duše i da mu Svemogućí oprostí sve grijeha, a zatim su počeli jesti u najvećoj šutnji i oborenih pogleda. Dok su

oni jeli, dolazili su iz kuća i ostali odrasli muškarci i žene, svi ostajali u kuhinji i čekali, dok se najednu oni, koji su došli sa pokopa, među kojima su sjedili jedini Perjas i Dane između onih, koji nisu bili u groblju.

Sve ih je veoma uznemirila vijest, da su Nikolino tijelo pokopali u groblje i da ga je plován blagoslovio, jer je to bilo baš ono, što je svaki želio, al se nije nitko nadao, da bi se moglo i provesti. Kad su čuli, da je već sve svršeno, bili su izvan sebe od zadovoljstva u cijeloj toj velikoj nesreći i užasu. K tome uzrujanju je pridošao i Ivanov povratak kao grom iz vedra neba, a zadovoljstvo je povećala vijest, da je njegovo djelo, što je Nikolino tijelo dospjelo u blagoslovljenu zemlju.

Među ostalima je bila u kuhinji i Kaja Ivanova. Noge su se pod njom tresle kao da je trese devet groznica, a oči su joj bile pune suza, te se je jedva održala na uzgoru, nijema i mirna kao da je zamrla. Povukla se u jedan kut, da nitko za nju ne zapinje i da nije pogledima na udaru, te je mogla ispod oka motriti, što se oko nje događa. Najviše ju je želja izjedala, da što prije vidi svog Ivana, a to nije bilo moguće, dok ne iziđe iz sobe. Nije ga više mogla ni zamisliti, kakav je u licu, jer ga je prekratko vrijeme gledala, a da bi bila mogla zadržati njegovu sliku u očima.

Kad su sve pojeli, što je doneseno na stol, i popili vino, koliko ga je did Perjas imao u kući, on je opet prvi počeo glasno moliti:

Izmolit ćemo tri Očenaša i tri Zdravomarije za pokoj dušice našeg dobrog nesritnog Nikole, da bi joj se Stvoritelj smilova, oprostije joj grije i udilije kraljevstvo nebesko.

Poslije molitve su se digli i počeli izlaziti u kuhinju i tako se pripremati za počinak. Kad je izišao Ivan, sreća ga je baba Barica kao da ga je istom sad opazila, zagrlila ga i posula cjelovima, govoreći:

- Nek si se vratije, Bogu mome vala! Kad nas je satrla edna nesrića s našim nesritnim Nikolom, žalostna ti sam i kamena za njim, neka si nam se sad ti vratije, rano moja!

BOŽJI PUSTOLOV (15. nastavak)

Daleki putevi Franje iz Ksavera

Josip Badalić D.I. – Zagreb, Voćarska 106

Uoči puta u Japan

Još prije stotinu godina bio je Japan tajanstvena i nepoznata zemlja, a što istom prije 400 godina? Čini se da je Franjo Ksaverski prvi stranac koji je došao do spoznaje da se Japan sastoji od više otoka. I toj zemlji prilazi on "stavljajući svu nadu u Isusa Krista, Gospodina, nasega". Drščući od uzbuđenja sprema se Franjo na put te piše dragom Ignaciju:

"Ne mogu vam izraziti kako duboku utjehu osjećam pri pomisli na ovu vožnju koja je skopčana s vrlo velikim pogiblima od nevremena, bura, morskih grebena i gusara. Osobito se srećom smatra kad od četiri lađe dvije ne stradaju u tim pogiblima. I da su mnogo veće teškoće, pošao bih. Tako me eto srce vuče u te strane, i tako je velika nada u Boga Gospodina našega da će u toj zemlji naša sveta vjera porasti."

Veliko i žarko srce još je uvijek združeno s velikom ljubavi prema redu i subraći:

"Ljubavlju Gospodina našega molim velečasnost Vašu da naložite nekom iz kuće te mi saopći sve novosti o Družbinim članovima: o njihovu broju, mjestima u kojima rade, o kolegijima, dužnostima, profesorima, ukoliko o svemu čime se Družbini članovi bave. U Goi ću narediti da se pisma pošalju u Malaku gdje će se prepisati i otale za mnom u Japan poslati.

Tako eto završavam, oče moje duše. Pišem Vam ovo klečeći kao da ste preda mnom. Preporučajte me u molitvama i žrtvama da upoznam svetu volju Božju u onoj zemlji i da je uz njegovu milost izvršim.

Vaš najmanji i najnevredniji sin Franjo."

Kolika povezanost s Bogom i sreća u ljubljenom zvanju! Franjo piše duga pisma u Evropu

često u tri primjerka te ih šalje raznim lađama da sigurnije stignu na adresu. U jednom dodaje ovo:

"Šaljem vam japansku abecedu. Japanci pišu posve drukčije od nas: počinju odozgor i onda ravno dolje. Upitao sam Pavla (pokrštenog Anjiru) zašto ne pišu kao mi. Odvratio je:

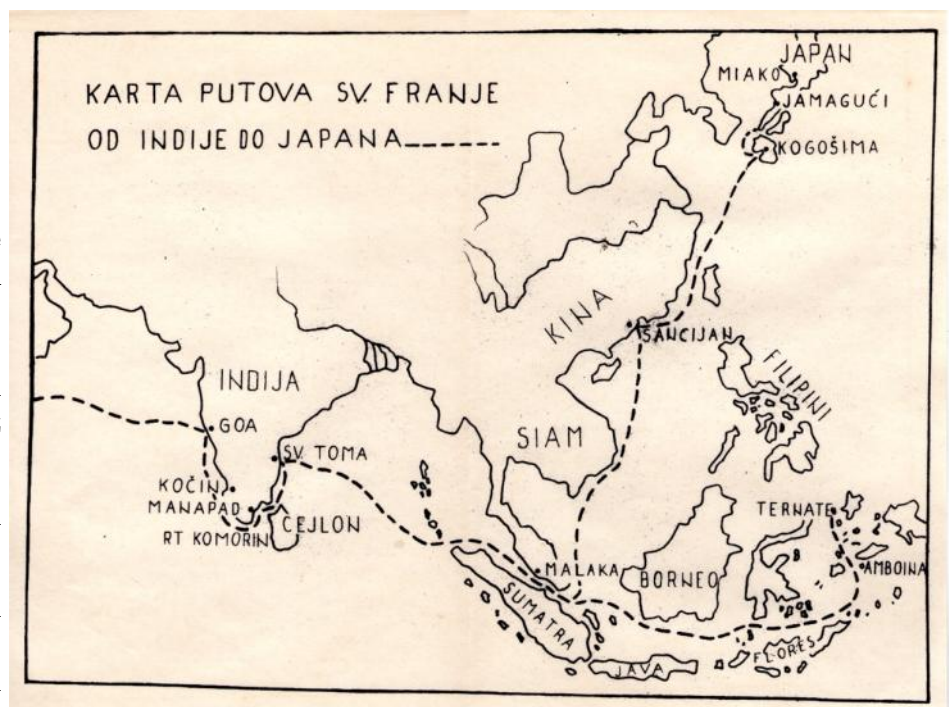
"A zašto vi ne pišete kao mi, kad su glave ljudske gore, a noge dolje? I tako je sasvim prirodno što se piše odozgo dolje."

U Malaku

Koncem siječnja otputuje Franjo iz Južne Indije prema Malaci. Pošlo je s njim šest otaca. Trojica su određena za Moluke, a trojica će s njim u Japan.

"Ponio je Franjo stvari potrebne za svetu misu i nekoliko knjiga, iako je Franjo samo jednu čitao i proučavao. Bila je to antologija iz Svetog pisma i crkvenih otaca Dalmatinca Marka Maruliša, koju je ponio iz Evrope i za svih putovanja sa sobom nosio. Te se knjige držao vjerno isto onako kao i druge antologije Svetog pisma i crkvenih otaca — brevijara".

Tako piše povjesničar i životopisac. Kolika čast i radost za nas Hrvate!

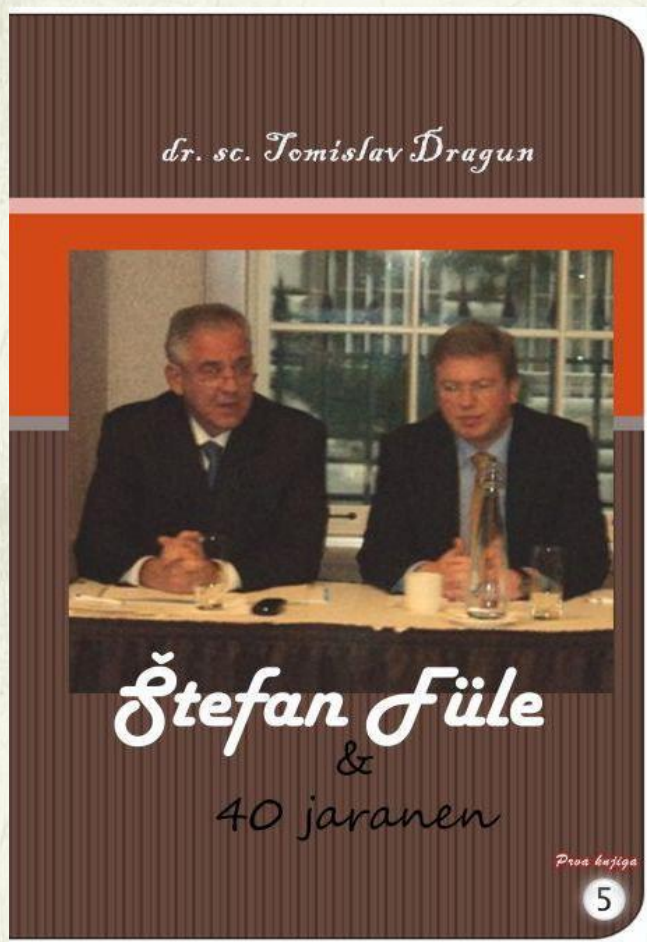

Hrvatska knjižara

internetska knjižara i antikvarijat

Vam predstavlja knjigu:

dr. sc. Tomislav Dragun:

**Štefan Füle
&
40 jaranen**

Cijena: 150,00 kuna

Hrvatski
uljudbeni
pokret

**Udruga za zaštitu
prava građana**

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik
Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:
**"OGNJIŠTE" Nakladna
zadruga**

Uredništvo:
dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Prilože slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković